

Rada
Európskej únie

V Bruseli 4. novembra 2016
(OR. en)

13624/16

LIMITE

AUDIO 113
DIGIT 119
CONSOM 251
TELECOM 201
CODEC 1502
IA 103

**Medziinštitucionálny spis:
2016/0151 (COD)**

POZNÁMKA

Od:	Generálny sekretariát Rady
Komu:	Výbor stálych predstaviteľov/Rada
Č. dok. Kom.:	9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121IA 28 CODEC 744 TELECOM 98
Predmet:	Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu –správa o pokroku

I. ÚVOD

1. Kontext

Komisia 20. mája 2016 prijala s ohľadom na meniace sa podmienky na trhu návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady, ktorou sa mení smernica 2010/13/EÚ o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb¹.

¹ 9479/16 + ADD 1 – 4.

Súčasná smernica o audiovizuálnych mediálnych službách (smernica o AVMS) bola prijatá v roku 2007 a kodifikovaná v roku 2010. Zakladá sa na zásade krajiny pôvodu, ktorá umožňuje voľný pohyb audiovizuálnych mediálnych služieb v rámci EÚ. Súčasne sleduje niekoľko všeobecných verejných záujmov, ako sú kultúrna rozmanitosť, ochrana maloletých, ochrana spotrebiteľa a sloboda médií. Smernicou sa upravujú lineárne (TV) služby aj služby na požiadanie, aj keď v rôznej miere.

2. Návrh Komisie a posúdenie vplyvu

Komisia 8. a 20. júna 2016 predložila pracovnej skupine pre audiovizuálnu oblasť pozmeňujúci návrh spolu s posúdením vplyvu².

Cieľom návrhu Komisie je zaktualizovať a zmodernizovať súčasný audiovizuálny regulačný rámec stanovený v smernici o AVMS z roku 2010 tak, aby lepšie zodpovedal digitálnemu veku, pre ktorý je príznačný rýchly technologický vývoj, vznik nových podnikateľských modelov, ako aj meniaci sa spôsob sledovania divákmi a meniace sa spotrebiteľské návyky. Stručne povedané cieľom návrhu Komisie³ je:

- zabezpečiť ochranu maloletých a ochranu spotrebiteľa, aj pokiaľ ide o služby platforiem na zdieľanie videí,
- zjednodušiť pravidlá upravujúce zásadu krajiny pôvodu,
- zvýšiť konkurencieschopnosť televíznych služieb ďalším zosúladením pravidiel pre lineárne služby a služby na požiadanie,
- zaoberať sa konvergenciou médií prostredníctvom aktualizácie pravidiel pre audiovizuálne komerčné oznamy,
- zabezpečiť riadne vykonávanie smernice prostredníctvom posilnenia nezávislosti národných regulačných orgánov a formalizovaním existujúceho európskeho orgánu národných regulátorov.

² 9479/16 ADD 1.

³ Podrobnejšie informácie o obsahu návrhu Komisie sa uvádzajú vo výsledku rokovania zo zasadnutia pracovnej skupiny pre audiovizuálnu oblasť v dokumente 10745/16.

Pracovná skupina pre audiovizuálnu oblasť vzala pri skúmaní posúdenia vplyvu do úvahy orientačný kontrolný zoznam ustanovený v usmernení o zaobchádzaní s posúdením vplyvu v Rade⁴. Delegácie nevzniesli v súvislosti s posúdením vplyvu zo strany Komisie žiadne významné pripomienky. Na druhej strane sa delegácie domnievali, že viacero otázok sa v posúdení vplyvu (plne) neriešilo. Sú uvedené v dokumente 10745/16, oddiel III.

3. Ostatné inštitúcie a orgány

Hlavným výborom Európskeho parlamentu pre tento spis je Výbor pre kultúru a vzdelávanie. Uvedený výbor vymenoval 9. júna 2016 za spoluspravodajkyne Sabinu Verheyenovú (DE-PPE) a Petru Kammerevertovú (DE-S&D). Hlasovanie vo výbore je naplánované na koniec januára 2017.

Európsky hospodársky a sociálny výbor vydal stanovisko 19. októbra 2016.

II. SÚČASNÝ STAV ROKOVANÍ V RADE

Pracovná skupina pre audiovizuálnu oblasť skúmala návrh Komisie počas slovenského predsedníctva na niekoľkých zasadnutiach, ktoré sa konali od júla do októbra 2016.

Delegácie vyjadrili 4. a 15. júla všeobecné pripomienky k návrhu Komisie, po nich nasledovalo preskúmanie jednotlivých kapitol⁵.

Na zasadnutiach 1., 12. a 26. septembra, ako aj 3. a 28. októbra 2016 vykonala pracovná skupina pre audiovizuálnu oblasť podrobné preskúmanie textu Komisie, pričom zanalyzovala každé zmenené ustanovenie osobitne⁶.

Viacere delegácie trvajú na všeobecných a konkrétnych výhradách preskúmania k návrhu Komisie.

⁴ 9790/16 + COR 1.

⁵ Podrobný prehľad diskusií, ktoré sa viedli počas týchto zasadnutí sa uvádza v dokumente 11361/16.

⁶ Podrobné pripomienky delegácií sa nachádzajú v dokumente 13934/16.

III. NAJDÔLEŽITEJŠIE REAKCIE DELEGÁCIÍ

Reakcie delegácií možno rozčleniť do týchto hlavných okruhov:

1. Rozšírenie rozsahu pôsobnosti

a) Služby platforiem na zdieľanie videí – článok 1 ods. 1 písm. aa), článok 28a

S cieľom reagovať na nárast škodlivého obsahu a nenávistných prejavov na internete navrhuje Komisia rozšíriť rozsah pôsobnosti smernice o AVMS tak, aby zahŕňal aj služby platforiem na zdieľanie videí (VSP). S týmto zámerom vytvára samostatnú kategóriu služieb so samostatným súborom pravidiel. VSP, ktoré sa majú zahrnúť, sú tie, ktorých hlavným účelom je poskytovanie programov a videí vytvorených používateľmi, v rámci ktorých je uložené veľké množstvo takéhoto obsahu, a ktoré nemajú žiadnu redakčnú zodpovednosť za uložený obsah, no zároveň určujú jeho usporiadanie. Z tohto dôvodu Komisia navrhuje, aby členské štáty boli povinné zabezpečiť, že VSP prijímú určité náležité opatrenia na ochranu maloletých pred škodlivým obsahom a na ochranu všetkých občanov pred podnecovaním k násiliu alebo nenávisti.

Reakcia členských štátov bola zmiešaná. Po prvé preto, že im nebolo zrejmé, presne na ktoré služby sa vzťahuje **vymedzenie pojmu** služby VSP (článok 1). V tejto súvislosti zastávali niektoré členské štáty názor, že niektoré časti vymedzenia pojmu VSP, napr. základný účel a oddeliteľná časť⁷, sú príliš reštriktívne, keďže nemusia umožniť pokrytie video obsahu na službách sociálnych médií. Komisia potvrdila, že na služby sociálnych médií ako ich poznáme v súčasnosti, t. j. na tie, ktoré nie sú určené verejnosti a ktorých hlavným účelom nie je poskytovať audiovizuálny obsah, sa vymedzenie nevzťahuje, pokiaľ neposkytujú službu, ktorá spĺňa vymedzenie pojmu služby platforiem na zdieľanie videí⁸. Po druhé sa vyskytli obavy v súvislosti so zlučiteľnosťou povinností uložených poskytovateľom služieb VSP v smernici o audiovizuálnych mediálnych službách (nový článok 28a) a obmedzení zodpovednosti týchto poskytovateľov v smernici o elektronickom obchode⁹. Komisia ubezpečila delegácie o plnej zlučiteľnosti oboch nástrojov, keďže návrh na zmenu smernice o AVMS nestanovuje žiadnu predbežnú kontrolu obsahu, ale iba upravuje spôsob, akým je usporiadaný, a to na konkrétny účel ochrany maloletých pred škodlivým obsahom a všetkých občanov pred prejavmi nenávisti.

⁷ Pokiaľ ide o „oddeliteľnú časť“, pozri písmeno b) nižšie.

⁸ Pozri aj odôvodnenie 3 návrhu Komisie.

⁹ Smernica 2000/31/ES (smernica o elektronickom obchode).

Opatrenia, ktoré členské štáty môžu uložiť v súvislosti s VSP (článok 28a), považovali niektoré delegácie za príliš normatívne. Namiesto toho navrhli, aby sa ciele ochrany maloletých a občanov plnili prostredníctvom mediálnej gramotnosti. Niektoré ďalšie delegácie navrhli doplniť zoznam o opatrenia, ktoré by zabránili nahrávaniu obsahu, ktorý bol v minulosti odstránený a zabezpečili rýchle spracúvanie správ o škodlivom obsahu. Komisia zdôraznila, že členské štáty si môžu vybrať zo zoznamu tie opatrenia, ktoré pokladajú za daných okolností za vhodné. Nemôžu však prijať prísnejšie opatrenia, pokiaľ nie sú zlučiteľné so smernicou o elektronickom obchode, pretože Komisia navrhuje v súvislosti s týmito osobitnými službami maximálne zosúladenie. Niektoré delegácie proti tomu namietali. Okrem toho niektoré ďalšie delegácie spochybniili užitočnosť spoločnej regulácie vykonávania týchto opatrení, ak členské štáty nemôžu ísť nad rámec toho, čo sa navrhuje. Komisia objasnila, že spoločná regulácia nie je povinná, a môže byť užitočná v záujme podrobnejšieho špecifikovania obsahu opatrení.

b) Oddeliteľná časť služby a krátke videá (článok 1 ods. 1)

Komisia so zreteľom na rozsudok Európskeho súdneho dvora (vec C-347/14), navrhuje, aby sa:

- vymedzenie pojmu služby rozšírilo aj na (audiovizuálnu) časť, ktorá je obsahom a formou **oddeliteľná** od neaudiovizuálnej hlavnej činnosti¹⁰ (článok 1 ods. 1 písm. a) bod i) a článok 1 ods. 1 písm. aa) bod iii)). Niektoré delegácie považujú toto vymedzenie za reštriktívne, pretože z rozsahu pôsobnosti smernice o AVMS by sa mohli vylúčiť videá uverejňované na sociálnych médiách. Niektoré delegácie požiadali aj o bližšie objasnenie toho, čo vlastne znamená „oddeliteľná časť“,
 - do vymedzenia pojmu program (článok 1 ods. 1 písm. b) začlenili „**krátke videá**“.
- Vzhľadom na to, že nie je jasné, čo sa považuje za □ „krátke“, navrhli ni
delegácie vypustiť odkaz na trvanie, zatiaľ čo niektoré iné delegácie požiadali o ďalšie usmernenia týkajúce sa výkladu tohto pojmu.

¹⁰ Napr. samostatná video časť v on-line novinách.

2. Vyrovnanie podmienok medzi lineárnymi službami a službami na požiadanie

Cieľom návrhu Komisie je vytvorenie rovnocennejších podmienok pre lineárne služby a služby na požiadanie a súčasne zabezpečiť jednotnú úroveň ochrany v týchto službách. Ide hlavne o podporu európskych diel, ochranu spotrebiteľa, ochranu maloletých a ochranu proti nenávisným prejavom (keď sa pravidlá rozširujú aj na VSP) a postup udeľovania výnimiek zo zásady krajiny pôvodu.

Viacere delegácie však vyjadrili nespokojnosť s prístupom Komisie, ktorý v súvislosti s lineárnymi službami a službami na požiadanie zachováva odstupňovanú reguláciu, a vyjadrili želanie, aby sa pravidlá ďalej zosúladi. Okrem toho viaceré delegácie chcú, aby sa rovnocennejšie podmienky zabezpečili aj vo vzťahu k VSP v určitých oblastiach, ako sú napr. komerčné oznamy.

a) Podpora európskych diel (článok 13)

Komisia navrhuje, aby sa povinnosti poskytovateľov audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v súvislosti s propagáciou európskych diel posilnili dvoma spôsobmi:

- i. Členské štáty musia zabezpečiť, aby poskytovatelia audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie, na ktorých sa vzťahuje ich právomoc, zabezpečili vo svojom katalógu aspoň 20-percentný podiel európskych diel, ako aj významné postavenie (viditeľnosť) týchto diel. Pokiaľ ide o **kvóty**, názory členských štátov sa značne rozchádzali: jedna skupina bola proti zavedeniu povinného 20-% podielu, iná skupina bola za, no a niektoré delegácie navrhovali dokonca vyšší podiel. Niektoré členské štáty chceli mať možnosť stanovovať kvóty aj na poskytovateľov mimo ich právomoci. Pokiaľ ide o **významé postavenie**, niektoré delegácie požadovali objasnenie toho, čo sa pod týmto pojmom rozumie, a ako ho realizovať.

- ii. Členský štát môže od poskytovateľov audiovizuálnej mediálnej služby usadených na jeho území, ale aj v inom členskom štáte, požadovať **finančný príspevok** (poplatok), ak sú ich cieľovou skupinou jeho diváci¹¹. Jedna skupina členských štátov bola proti tomuto návrhu z dôvodu, že podkopáva zásadu krajiny pôvodu, kým iná skupina členských štátov ho vnímala kladne. Okrem toho by mnohé delegácie chceli, aby sa táto možnosť rozšírila na poskytovateľov lineárnych služieb. Komisia nevykladá toto ustanovenie ako výnimku z krajiny pôvodu, ale skôr ako objasnenie, že finančné príspevky sú podobné daniam, a preto by sa ich určenie malo ponechať na členské štáty, pod podmienkou, že tieto príspevky sú v súlade s právnymi predpismi EÚ, najmä s pravidlami štátnej pomoci¹².

b) Komerčné oznamy (články 9, 10, 11, 20, 23)

Komisia navrhuje zvýšiť pružnosť, pokiaľ ide o kvantitatívne pravidlá pre televíznu reklamu a pružnejšie pravidlá sponzorovania a umiestňovania produktov, ktoré by sa uplatňovali na lineárne služby a na služby na požiadanie. Cieľom je posilniť kapacitu vysielateľov investovať do výroby pôvodného obsahu, a tým zvýšiť ich konkurencieschopnosť s ohľadom na prechod príjmov z reklamy do on-line prostredia.

- i. Delegácie zastávali veľmi rozdielne názory, pokiaľ ide o návrh Komisie na zmenu kvantitatívnych pravidiel (t. j. obmedzenie a frekvencia) v súvislosti s **televíznou reklamou**. Návrh Komisie zameraný na zvýšenie **frekvencie** reklamných prestávok z 30 na 20 minút jedna skupina delegácií privítala, zatiaľ čo iná skupina bola proti (článok 20 ods. 2). Pokiaľ ide o návrh zmeniť výpočet 20-% **obmedzenia** reklamy z hodiny na deň (medzi 7.00 hod. a 23.00 hod.), jedna skupina delegácií túto zmenu podporila, iná skupina bola proti, pričom poukázala na negatívny vplyv na diváka, najmä počas hlavného vysielacieho času a vyjadrila pochybnosti o strednodobom a dlhodobom pozitívnom vplyve na príjmy vysielateľov (článok 23).

¹¹ V odôvodnení 23 návrhu Komisie sa vymedzuje, ktoré ukazovatele môžu členské štáty použiť na stanovenie toho, či sa služba na požiadanie zameriava na ich územie.

¹² Vyplýva to z rozhodnutia Komisie z 1. 9. 2016 týkajúceho sa systému štátnej pomoci (C(2016) 5551 final).

Okrem toho niektoré členské štáty poukázali na skutočnosť, že zmiernenie pravidiel pre televíziu reklamu by sa malo vnímať v spojení so zmiernením pravidiel týkajúcich sa umiestňovania výrobkov a sponzorstva, pričom odkazy na sponzorstvo sa nezapočítavajú do obmedzenia reklamy, čo by celkovo mohlo viesť k výraznému zvýšeniu objemu komerčných oznamov, ktorým budú diváci vystavení.

Komisia v reakcii na tieto obavy zdôraznila, že vzhľadom na širokú škálu dostupných mediálnych služieb, pričom v rámci niektorých z nich nie je vôbec žiadna reklama, a vzhľadom na silnú konkurenciu na audiovizuálnom trhu, si trh bude sám regulovať objem reklamy v rámci televíznych služieb.

- ii. Pokiaľ ide o ustanovenia o **sponzorstve** (článok 10) a **umiestňovaní produktov** (článok 11) mnohé delegácie boli proti návrhu Komisie, aby sa umožnili „osobitné propagačné odkazy“ v odkazoch na sponzorstvo a pri umiestňovaní produktov a „neprimeraná dôležitosť“ pri umiestňovaní produktov. Tieto delegácie tvrdili, že navrhované zmeny po prvé stierajú hranicu medzi týmito druhmi komerčných oznamov a televíznou reklamou, a po druhé, že by mohli mať negatívny vplyv na zodpovednosť a redakčnú nezávislosť poskytovateľa mediálnej služby. Niektoré delegácie boli proti zmene prístupu, pokiaľ ide o umiestňovanie výrobkov, a to aby sa nezakazovalo, ale bolo prípustné.

Komisia odôvodnila svoj flexibilný prístup k sponzorstvu a umiestňovaniu produktov tým, že je potrebné prispôbiť sa dnešnej realite a podporiť využívanie týchto foriem komerčných oznamov s cieľom využiť ich plný potenciál.

- iii. Mnohé delegácie požadovali, aby sa **kvalitatívne** normy¹³ (článok 9) rozšírili tak, aby sa vzťahovali aj na VSP. Niektoré delegácie chcú, aby sa vytvorili rovnocennejšie podmienky medzi lineárnym službami a službami na požiadanie, pokiaľ ide o reklamy na alkohol. V tejto súvislosti navrhli, aby sa súčasné samostatné prísnejšie pravidlá pre televíziu (článok 22) rozšírili aj na služby na požiadanie. Komisia zdôraznila, že jej návrhom sa posilňuje ochrana maloletých pred nevhodnými komerčnými oznamami týkajúcimi sa alkoholu a potravín HFSS¹⁴, a to podporovaním rozvoja národných kódexov správania, ako aj, ak je to vhodné, aj EÚ kódexov správania.

c) Ochrana maloletých (článok 12)

Delegácie v zásade uvítali návrh Komisie plne zosúladiť pravidlá zamerané na ochranu maloletých v súvislosti s lineárnymi službami a službami na požiadanie, niektoré delegácie by však chcú, aby sa tieto pravidlá rozšírili aj na platformy na zdieľanie videí. Mnohé delegácie okrem toho naznačili, že pri ochrane maloletých je dôležité zdôrazniť úlohu mediálnej gramotnosti.

3. Zlepšenie fungovania zásady krajiny pôvodu a právomoci

Zásada krajiny pôvodu je základným prvkom smernice o AVMS, keďže poskytovateľ mediálnych služieb podlieha len jednému súboru pravidiel, a to pravidlám členského štátu, v ktorom je usadený. Z toho vyplýva, že v rámci EÚ môže poskytovateľ slobodne poskytovať služby, keďže ostatné členské štáty musia zabezpečiť voľný príjem a nesmú obmedzovať retransmisiu služby na svojom území, s výnimkou osobitných situácií. Komisia navrhuje zachovať zásadu krajiny pôvodu, a pritom ju uplatňovať aj na platformy na zdieľanie videí (aj keď so špecifickým mechanizmom určovania právomoci), a posilniť ju najmä tým, že uľahčí určenie členského štátu právomoci alepší mechanizmy spolupráce. Členské štáty vo všeobecnosti podporili zásadu krajiny pôvodu, aj keď niektoré členské štáty boli dosť zdržanlivé.

¹³ Medzi kvalitatívne pravidlá patrí napríklad to, že komerčné oznamy musia byť rozpoznateľné, nesmú sa v nich používať podprahové techniky, musia rešpektovať ľudskú dôstojnosť, nesmú v nich figurovať cigarety a lieky a musia chrániť maloletých, pokiaľ ide o alkohol a potraviny HFSS.

¹⁴ S vysokým obsahom tuku, soli a cukru.

a) Prísnejšie opatrenia a postup pri obchádzaní pravidiel (článok 4)

Niekoľko delegácií poukázalo na nedostatky týkajúce sa zásady krajiny pôvodu, najmä ak sa členský štát rozhodol uplatňovať **prísnejšie opatrenia**, ako sú opatrenia stanovené v smernici, ktorá je založená na minimálnom zosúladení, a ak sa poskytovateľ mediálnej služby rozhodne usadiť v inom členskom štáte, ktorý má miernejšiu reguláciu, ale ciele jeho programov sú v prvom členskom štáte. V tejto súvislosti niektoré členské štáty poukázali, že je ťažké primäť takýchto poskytovateľov služieb k dodržiavaniu prísnejších pravidiel, ktoré majú napríklad v oblasti ochrany maloletých alebo komerčných oznamov. Niektoré z týchto delegácií ako možné riešenie navrhli, aby sa dodržiavala „odchýlka od zásady krajiny pôvodu, ktorú Komisia navrhuje na podporu európskych diel (pozri bod 2 písm. a)).

V smernici sa stanovuje postup, ktorý umožňuje členskému štátu konať v situáciách, keď sa vysielateľ usadí v inom členskom štáte iba s cieľom vyhnúť sa prísnejším pravidlám v prvom členskom štáte. Niektoré delegácie však zdôraznili, že dotknutý postup, **postup pri obchádzaní pravidiel**, nie je v súčasnosti pre svoju zložitosť účinný, a že návrh Komisie jeho uplatňovanie neuľahčuje. Komisia uviedla, že postup pri obchádzaní pravidiel obmedzuje slobodu usadiť sa, čo opodstatňuje prísne a reštriktívne uplatňovanie tohto postupu. Komisia zároveň pripustila, že tento postup sa doposiaľ nepoužíval. Keďže postup pri obchádzaní pravidiel sa dá uplatniť len na televízne vysielanie, niektoré delegácie požiadali, aby sa rozšíril aj na služby na požiadanie.

b) Postup udeľovania výnimiek (článok 3)

Delegácie vo všeobecnosti podporili zjednodušenie postupu, ktorý členským štátom umožňuje, aby sa za určitých osobitných okolností dočasne urobili výnimku z voľného príjmu alebo obmedzili retransmisiu audiovizuálnych mediálnych služieb. Uvítali najmä vytvorenie jednotného postupu udeľovania výnimiek pre lineárne služby aj služby na požiadanie, nové dôvody udelenia výnimky a možnosť použiť postup pre naliehavé prípady bez ohľadu na typ služby.

Niektoré delegácie však poukázali na rozdiel medzi podmienkami, ktoré musia spĺňať lineárne služby a služby na požiadanie. V prípade televízneho vysielania na rozdiel od služieb na požiadanie sa porušenie musí zopakovať. Komisia vysvetlila, že dôvodom zachovania tohto rozdielu je skutočnosť, že v on-line prostredí je ťažšie stanoviť, kedy k porušeniu došlo.

Niektoré delegácie neboli za predĺženie lehôt na rozhodnutie Komisie. Komisia odôvodnila dlhšie lehoty potrebou zohľadniť komplexnosť spojenú s rozhodnutiami, ktorými sa obmedzuje sloboda poskytovania služieb, v rámci vnútorných komisných povinných lehôt.

c) Kritériá právomoci (článok 2 ods. 3)

Niekoľko delegácií sa domnievalo, že navrhovaná zmena určovania toho, ktorý členský štát má právomoc nad poskytovateľom mediálnych služieb, má len kozmetický charakter. Niektoré z nich sa domnievali, že by sa mali preskúmať alternatívne kritériá s cieľom riešiť také otázky, ako je zameranie vysielania.

Niekoľko delegácií bolo proti navrhovanej zmene kritéria spojeného so zamestnancami zo „značný podiel“ na „väčšina“. Domnievali sa, že takéto kritérium nie je dostatočne stabilné, keďže počty zamestnancov majú tendenciu kolísať, alebo požadovali podrobnejšie objasnenie toho, aký druh zamestnancov by sa započítaval do väčšiny zamestnancov. Komisia vysvetlila, že jej zámerom je zjednodušiť toto dosť zložité kritérium a že je otvorená ďalšej diskusii s členskými štátmi.

d) Spoločné zoznamy služieb (článok 2 ods. 5a a článok 28b ods. 2)

S cieľom zabezpečiť transparentnosť a uľahčiť tak vykonávanie smernice o AVMS Komisia navrhuje vytvorenie spoločných zoznamov (databázy) audiovizuálnych mediálnych služieb (televízia a služby na požiadanie) a služieb platforiem na zdieľanie videí. V zozname by sa uvádzali právomoci členského štátu pre každú službu spolu s kritériami, na základe ktorých sa o právomoci rozhodlo. Delegácie vo všeobecnosti takýto zoznam uvítali, niektoré z ich však vyjadrili obavy v súvislosti s administratívnou záťažou a finančnými nákladmi, ktoré by vypracovanie takéhoto zoznamu a jeho aktualizovanie mohlo priniesť.

e) Právomoc, pokiaľ ide o platformy na zdieľanie videí (článok 28b ods. 1)

Komisia navrhuje, aby sa pravidlo krajiny pôvodu uplatňovalo aj na platformy na zdieľanie videí (VSP). Keďže niektoré z týchto platforiem sú usadené mimo EÚ, no i tak majú vo väčšine prípadov väzbu s EÚ (t. j. dcérsku alebo materskú spoločnosť), Komisia navrhla, aby sa na účely smernice o AVMS takéto miesto väzby považovalo za skutočné sídlo. Niektoré delegácie spochybnili uplatňovanie zásady krajiny pôvodu v prípade platforiem, niektoré ďalšie zas zdôraznili, že navrhovaný prístup by mohol spôsobiť možný svojvoľný výber jurisdikcie (tzv. „forum shopping“). Niektoré delegácie navrhli, aby sa smernica vzťahovala aj na služby poskytované VSP so sídlom mimo EÚ. Vo všeobecnosti sa vzniesla požiadavka na väčšie objasnenie toho, ako by rozloženie právomocí v fungovalo v praxi. Komisia vysvetlila, že si zvolila uplatňovať zásadu krajiny pôvodu na VSP s cieľom zabezpečiť, aby sa na poskytovateľa VSP vzťahovali právne predpisy jedného členského štátu EÚ a súčasne sa zabránilo dvojitej právomoci.

4. Mechanizmy dohľadu a monitorovania

a) Spoločná regulácia a samoregulácia a kódexy EÚ týkajúce sa správania (hlavne článok 4 ods. 7)

Zatiaľ čo možnosť používať **spoločnú reguláciu a samoreguláciu** sa ustanovila už v smernici o AVMS z roku 2010, Komisia podporuje širšie využitie tohto druhu regulácie v rôznych oblastiach patriacich do rozsahu pôsobnosti smernice, najmä pokiaľ ide o obsah deskriptorov škodlivého obsahu (článok 6a), ochranu maloletých a boj proti nenávisťným prejavom na platformách na zdieľanie videí (článok 28a) a komerčné oznamy s cieľom znížiť vystavenie maloletých reklamám na potraviny a nápoje HFSS a na alkohol (článok 9 ods. 2 a 3). Tento typ nariadenia sa vykonáva prostredníctvom kódexu správania, na ktorom sa dobrovoľne dohodli priemyselné odvetvia, MVO a iné zainteresované strany, ako aj v rámci, ktorý zriadil vnútroštátny zákonodarca v prípade spoločnej regulácie.

V súvislosti s týmito opatreniami vyvstalo veľa otázok, pretože vnútroštátne postupy týkajúce sa vykonávania smernice o AVMS sa v jednotlivých členských štátoch líšia. Mnoho členských štátov považuje znenie za nejasné, pokiaľ ide o to, či je použitie spoluregulácie/samoregulácie povinné alebo nie. Komisia potvrdila, že tento typ regulácie nie je povinný a mal by sa považovať za reguláciu, ktorá dopĺňa legislatívne opatrenia. Odznela sa aj otázka, ako môže členský štát dosiahnuť, aby poskytovatelia mediálnych služieb so sídlom v iných členských štátoch, ale zameraných na jeho územie, dodržiavali kódexy správania dohodnuté na vnútroštátnej úrovni. Okrem toho niektoré delegácie navrhli zlúčiť všetky ustanovenia upravujúce spolureguláciu/samoreguláciu do jedného článku s cieľom zabrániť opakovaniu a zabezpečiť lepšiu zrozumiteľnosť.

EÚ kódexy správania sú samoregulačné nástroje, ktoré sa už na úrovni EÚ využívajú, ale teraz sa zavádzajú do smernice o AVMS. Mnohé delegácie požiadali o podrobnejšie informácie o tom, ako sa budú takéto kódexy EÚ pripravovať a ako budú fungovať, ako aj o tom, ako sa bude zabezpečovať a presadzovať ich dodržiavanie. Aj vzhľadom na tieto nejasnosti boli delegácie voči myšlienke kódexov EÚ vo všeobecnosti skôr rezervované a v niektorých prípadoch aj proti nej. Komisia vysvetlila, že kódexy EÚ sú samoregulačné, a preto nie sú na rozdiel od vnútroštátnych legislatívnych alebo regulačných opatrení povinné. Mali by sa teda skôr považovať za výnimočné opatrenie a v každom prípade za opatrenie, ktoré dopĺňa vnútroštátne kódexy.

b) Nezávislosť národných regulačných orgánov (článok 30)

Členské štáty vo všeobecnosti uvítali myšlienku posilnenia nezávislosti vnútroštátnych regulačných orgánov. Mnohé delegácie však považujú požiadavky za príliš podrobné a uprednostnili by, aby sa v texte stanovili iba základné zásady. Komisia obhajovala svoj návrh vysvetlením, že nezávislé regulačné orgány sú potrebné na zabezpečenie riadneho vykonávania smernice a že na to, aby sa zaručila nezávislosť všetkých regulačných orgánov v EÚ, je potrebné stanoviť podrobné požiadavky týkajúce sa nezávislosti.

c) ERGA (najmä článok 30a)

Komisia navrhuje, aby sa sformalizovala skupina európskych národných regulačných orgánov pre audiovizuálne mediálne služby (ERGA), ktorá v súčasnosti funguje ako expertná skupina Komisie¹⁵. Keďže smernica o AVMS sa zakladá na minimálnom zosúladení (s výnimkou navrhovaného nariadenia o VSP) a vzhľadom na intenzívnejšie zameranie na spolureguláciu/samoreguláciu, Komisia sa usiluje dosiahnuť vyšší stupeň súladu pri vykonávaní smernice v celej EÚ.

Niektoré členské štáty podporili návrh Komisie, ale mnohé z nich mali voči ERGA skôr rezervovaný postoj a niektoré delegácie boli proti nej. To sa týka najmä skutočnosti, že úlohy a právomoci ERGA sa prekrývajú s úlohami a právomocami kontaktného výboru (článok 29), v ktorom sa združujú zástupcovia členských štátov a ktorý pomáha Komisii pri vykonávaní tejto smernice. V tejto súvislosti viaceré delegácie požiadali, aby sa jasne rozlišovalo medzi kontaktným výborom a ERGA, pričom úloha ERGA sa má obmedziť na poskytovanie technického poradenstva a na to, aby bola platformou na výmenu najlepších postupov. Niekoľko delegácií upozornilo na to, že v celom texte je nadmerný počet odkazov na ERGA, a navrhuje, aby sa tento počet znížil a/alebo vyrovnal v prospech kontaktného výboru.

5. Ďalšie otázky

Delegácie vo všeobecnosti požiadali o objasnenie mnohých pojmov, ktoré sa používajú v návrhu Komisie, najmä týchto: „veľké množstvo“ obsahu uloženého na VSP (článok 1(aa) písm. i)), „redakčné rozhodnutia“ (článok 2 ods. 3 písm. b)), „verejná bezpečnosť“ (článok 3 ods. 2 písm. b)), „právo na obhajobu“ (napr. článok 3 ods. 3 písm. e)), poskytovatelia s „nízkym obratom“ a „malou skupinou divákov“ (článok 13 ods. 5), „materská spoločnosť“ a „dcérska spoločnosť“ (článok 28b), atď.

¹⁵ Rozhodnutie Komisie z 3. februára 2014 o vytvorení ERGA.

Okrem hlavných problémov opísaných v bodoch 1 až 4 nastolili delegácie aj tieto otázky:

- **Požiadavky na prístupnosť (článok 7)**

Komisia navrhla vypustiť požiadavky na prístupnosť zo smernice o AVMS vzhľadom na svoj návrh na reguláciu prístupnosti v horizontálnom Európskom akte o prístupnosti¹⁶. Prevažná väčšina delegácií by však chcela, aby sa požiadavky na prístupnosť audiovizuálnych služieb v smernici o AVMS zachovali. Zároveň sa niektoré z uvedených delegácií vyjadrili za ešte ambicióznejšie požiadavky ako tie, ktoré sú v súčasnom znení, ktoré podporila Komisia.

- **Značný podiel detského publika (články 9 a 11)**

Mnohé delegácie vyjadrili obavy v súvislosti so zmenou z „programov pre deti“ na „programy so značným podielom detského publika“: pokladajú pojem za príliš vágny a nepresný, a preto by jeho uplatňovanie bolo zložité. Komisia vysvetlila, že cieľom tejto zmeny bolo vzhľadom na meniace sa divácke návyky detí rozšíriť súčasnú ochranu maloletých osôb nielen na programy osobitne zamerané na deti.

- **Podnecovanie k násiliu a nenávisti (najmä články 6 a 28a)**

Niekoľko delegácií poukázalo na nesúlads medzi rôznymi časťami textu, v ktorých sa uvádzajú dôvody, z ktorých vyplýva, že obsah podnecuje k násiliu alebo nenávisti. Niektoré delegácie si želali, aby sa medzi dôvody doplnilo aj oslavovanie terorizmu a porušovanie ľudskej dôstojnosti, zatiaľ čo niektoré iné delegácie by radšej neuvádzali žiadne dôvody. Komisia potvrdila, že v celom texte by sa mala používať rovnaká formulácia v primeranej miere zosúladená s vymedzeniami pojmov stanovenými v rámcovom rozhodnutí Rady z roku 2008¹⁷.

¹⁶ 14799/15.

¹⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/913/SVV z 28. novembra 2008 o boji proti niektorým formám a prejavom rasizmu a xenofóbie prostredníctvom trestného práva (Ú. v. EÚ L 328, 6.12.2008, s. 55).

- **Deskriptory obsahu (článok 6a)**

Tento návrh dopĺňa ustanovenie o ochrane maloletých o novú povinnosť poskytovať divákovi dostatočné informácie o škodlivej povahe obsahu pomocou „systému deskriptorov“ (napr. piktogramov). Mnohé delegácie požadovali objasnenie tohto pojmu. Niektoré delegácie proti použitiu deskriptorov namietali, pretože vnútroštátne postupy sa v tejto oblasti líšia a piktogramy sa vo všetkých členských štátoch nepoužívajú. Niektoré ďalšie delegácie vyjadrili pochybnosti o používaní európskych kódexov správania, pričom jedna z nich je proti zosúladeniu na úrovni EÚ. Komisia poukázala na to, že kódex EÚ by mohol riešiť obavy niektorých delegácií, že služby zamerané na ich územie, usadené však mimo neho, nepoužívajú rovnaký spôsob opisu obsahu, čo má negatívny vplyv na ich divákov.
